

"Sada pak, pošto ste oslobođeni greha i pošto ste stavljeni u službu Bogu, imate svoj plod na osvećenje, a život večni kao kraj." Rimljanima 6:22.

Bog je oslobodilac, ali neki ne žele da ih Bog oslobodi. Greh tako dugo i tako svestrano drži čoveka u ropstvu, da čovek nije u stanju da zamisli život bez greha. To je kao kad bi neko dete raslo bez dnevnog svetla. Kad bi ga jednog dana izveli na svetlost sunca, ono bi se žalilo da ga bole oči i tražilo senku i pomrčinu.

Teško je objasniti čoveku da je grešan.

On to ne razume, jer se navikao na greh i smeta mu kad greha nema. Objavljivanje "Dobre Vesti tj. Evanđelja", o Hristu za njega nema smisla. Zato valja naglasiti da su sve druge slobode bespredmetne, ponekad i opasne, ako se čovek prethodno ne oslobodi od greha. Pretpostavimo slobodu za ubice: bolje je da takve slobode nema.

Zato je Sveto pismo centrirano ka oslobađanju od greha pre ostalih sloboda. Reč Božija i sledbenici Hristovi ne zanemaruju druge slobode, ali treba znati da su sve ljudske slobode posledica oslobađenja od greha.

Sama reč "sloboda" (staroslovenski "svoboda") dolazi od "svoj-bo-da" (tj. da se bude svoj). Slobodan je onaj ko nije prinuđen da pripada i ko može da bira hoće li pripadati ili ne pripadati i kome će pripadati, ako se odluči za pripadanje. Nema potrebe naglašavati da je to značenje davnašnje i prilično usko. Danas pojam slobode shvatamo daleko razgranatije. To podrazumeva odsustvo prepreka, ograničenja i smetnji, zatim pravo izbora i pravo da se ne izabere ni pravo izbora. Uz ovo idu i različita druga prava i korišćenje postojećih mogućnosti prema sopstvenom nahođenju. To znači da je sloboda niz odnosa između prava, dužnosti, odgovornosti i mogućnosti. Odnosi nisu učvršćeni i neizmenljivi, ali nijedan od nosilaca odnosa ne sme ometati ni upropašćavati drugog.

Primenimo ovo znanje o slobodi na oslobađenje od greha. Hristos je učinio da grešnik ne pripada grehu. To je delo Boga-osloboditelja. On je učinio da oslobođeni čovek zna o sebi više nego ikoja druga stvorenja. To je delo Božije osposobljavajuće milosti. Grešnik nije pod prinudom: on može da odluči kome će pripadati, kome neće pripadati i da li će uopšte pripadati, odnosno da odustane od svake pripadnosti. Tako počinje izbavljenje. Ovako oslobođeni grešnik još nije potpun hrišćanin. Njega muči sopstvena ograničenost, nedostatak putokaza, suženost vidika, nemanje svrhe. On može da bira, ali nema šta da bira.

Neki najčešće biraju ono što prvo ugledaju, a to je: same sebe. Sebičnjaštvo je pogrešan izbor i vraćanje u greh. Bog oslobađa a oslobođeni se zarobljava sobom. Ima i drugih pogrešnih izbora. Tako su fariseji izabrali veće stege nego što su stege greha. Iskreno ili ne - to za ovaj razgovor i nije bitno - oni su izabrali zakon i pravila. Štaviše, oni se tim hvale. Veruju, obmanjuju sami sebe, da se držanjem starozavetnih propisa (zakona, uredaba, zapovesti i sl.), može ugoditi Gospodu. Ima ljudi koji su se odlučili za predodređenost. Ustvari, predodređenost je posredno priznanje da čovek ni u čemu nije slobodan, te da njegova odluka i nije odluka. Šta odlučuje onaj koji vam je daje sve unapred odlučeno i da se isti samo ubacuje u već sačinjeni program? Šta odgovara ako ne odlučuje ili ako su mu odluke samo prividne? Drugi - i to dobar broj - okrenuli su se raspuštenosti. Oni u osnovi tvrde isto što i pristalice predodređenja: Nismo krivi što nas je Bog stvorio jedne raspuštene a druge poslušne. To većina od njih ne kazuje tim rečima, ali to je njihov temeljni stav: predodređenima za greh ne pomaže nikakvo oslobođenje.

Mnogo je načina kako se oslobođeni grešnik može samoobmanama uplesti u neko novo ropstvo. Nasuprot ovim načinima zarobljavanja, naš Spasitelj je izradio novi vid oslobođenja od greha. To je žrtva na Golgoti. Niko drugi i ništa drugo ne uklanja vlast greha tako sveobuhvatno. Golgota je Hristovo jedinstveno delo. On je svoju pravednost usadio u one koji u njega veruju. Kaže: "I vi ćete poznati istinu i istina će vas osloboditi" (Jovan 8,32). Sada hrišćanin ne razmišlja kao rob. On zna da je na slobodi, oslobođen robovanja (služenja) grehu, a primljen je u službu Božiju. To nije jednostavna zamena jedne službe drugom. Čovek Božiji je osposobljen ne samo da služi, nego i da shvati razliku:

1. veran čovek napreduje u milosti i svetosti već u ovozemaljskom životu, a to nije mala dobit niti neznatna prednost.

2. u času svoje smrti vernik prevazilazi vreme i stupa u večnost. (Isto će se dogoditi i sa živima u trenu Hristovog drugog dolaska). Ova razlika pomaže da se ne uplićemo u rasprave o "životu" duše posle smrti, jer posle smrti reči "život" i "vreme" ne znače isto. U večnosti ni sama reč "besmrtnost" ne obuhvata sadržaj što ga joj pripisuju smrtnici. Tako su deca Božija oslobođena, ali nisu bačena u vrtlog samoobmana, nepouzdanosti i neizvesnosti. U njima raste usađena pravednost. Ona donosi plod i preobraća nas u ljude koji služe Bogu. A Spasitelj jasno govori: "Ko meni služi, za mnom nek ide, i gde sam ja onde i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga će poštovati otac moj" (Jovan 12,26).

Nije li to neko novo ropstvo?

Na prvi pogled: služenje nije sloboda. To bi izgledalo tačno kada u svemu tome Bog ne bi delovao svojom spasonosnom milošću. Ona nam nudi jedan novi obrazac plodonosnog života. Umesto bezakonja i života u grehu, hrišćani pristupaju pravednosti i pravdi. Međutim, verni se na njima ne zaustavljaju, nego su usmereni ka služenju i posvećenju: osmišljenom delanju, delatnosti i večnom životu.

Bog je i tvoj oslobodilac

Napisao Dobravest

srijeda, 08 april 2009 13:27 - Posljednje ažuriranje četvrtak, 18 novembar 2010 14:53

Hrišćanin stavlja sebe Bogu na raspolaganje. Pri tom čovek Božiji ne zaboravlja da njegovo telo, njegovi udovi (i ne samo oni) nisu bezgrešni. Naprotiv, oni su zamrljani i prljavi. Biti izvučen iz blata nije isto što i biti čist. Koliko je njih Gospod izbavio, ali oni nikako da otresu sopstveno blato! Ipak, Bog ne odbacuje čoveka, nego ga čisti Hristovom krvlju i određuje za posvećenje. Svevišnji očekuje da posvećeni hrišćanin uvek bude u stroju i spreman za službu. Kad Gospod pozove, treba se odazvati u punoj duhovnoj borbenoj gotovosti.

Treba napomenuti da oslobođenje od greha označava i jedan drugi život. U drukčijem životu, tj. u Hristu, greh i smrt su nešto strano. Oni su tuđi. Hristos ne trpi zajednicu sa grehom (sledstveno tome ni sa smrću).

Nažalost, ova činjenica se ne uzima ozbiljno. Po ugledu na moderne istočnjačke religije, hrišćani sve više traže nekakav veštački brzi mir i iznuđenu radost umesto ozbiljne pobeđe nad grehom. Međutim, greh je taj koji zatvara vedre vidike Božije slave, a pobeđa nad grehom ih otvara. Mir i radost su posledica. Oni dolaze bez prinude, kao jednostavni rod, uobičajeni blagoslov prisustva živog Boga.

Svakodnevno posvećenje je dvostrano: odstranjivanje greha s jedne strane i sve dublje uranjanje u vrline s druge. Samo se tako Hristos ostvaruje u hrišćaninu i u hrišćanstvu. Posvećenje se mora negovati. Nisu to samo slavoslavlja i zanosi. Tu spadaju i trezvena razmišljanja, a ako je potrebna i karanja i ukori i kazne (sve do isključenja iz crkve). Razume se, niko ovde ne smatra da u ovim slučajevima treba izgubiti svaku nadu. Naprotiv, dok ima života ima nade da će se otpadnik pokajati, ali život crkve ne sme biti u rukama onih koji Gospodu nisu privrženi potpuno i od srca.

Svrha posvećenja je život večni.

Inače, posvećenje samo po sebi ne bi imalo smisla. Čemu odricanja, čemu vrline, čemu urednost, čemu odvojenost od sveta? Nije teško dokučiti da je večni život jedini dostojni život u kome će spaseni čovek biti bez ograničenja i smetnji potpuno posvećen proslavljanju Boga. U ovom, prolaznom, životu, to proslavljanje trpi mnoga ograničenja i napore. Ali, već u njemu samom posvećenje nam izgrađuje večni život i večni život nam izgrađuje posvećenje. Međusobna isprepletenost večnosti i posvećenja prevazilazi suprotnosti slobode i ropstva. Ne samo to, ona nas postavlja s druge strane prava, dužnosti, mogućnosti i odgovornosti. Sve se to prelama u Hristu kao u žiži: i prostor i vreme i vrline.

Gospod i danas traži oslobođene sluge i sluškinje. Ne traži svetitelje, ne traži ljude na crkvenim položajima niti u posebnim oblastima - On traži čoveka.

Nisi li ti taj čovek?

Bog je i tvoj oslobodilac

Napisao Dobravesť

srijeda, 08 april 2009 13:27 - Posljednje ažuriranje četvrtak, 18 novembar 2010 14:53

Nisi li ti ta žena?

Ako imaš pitanja po ovoj temi, ili slična, ili imaš želju da se za tvoje potrebe molimo, slobodno se javi. U tvom javljanju opši nam precizno svoje pitanje, ili potrebu - Hvala.

Tvoju potrebu pošalji na E-mail: dobravesť@bluewin.ch

Božiji blagoslov!

Odgovara: misionar Nikola Mijatov-Meister